

Amintiri

Alex Dospina

Sunt singur și trist în această viață,
Iar vântul nebun mă lovește în față
Ochii tăi negri-un nesfârșit deșert,
Îmi biciuie trupul slăbit și inert.

Mi-e dor de nisip,de plaja cu soare,
Și dragostea ta cea mult iertătoare
De anii trecuți,de privirea ștregară,
De tot ce a fost și acum e povară.

Mi-e dor de trecut,dar ce mai contează?
Că inima-n mine încă mai vibrează
Când fără de voie,cuvânt despre tine,
Aud și suspin.Tu crezi că mi-e bine?

(iulie2014)